

ไวน์

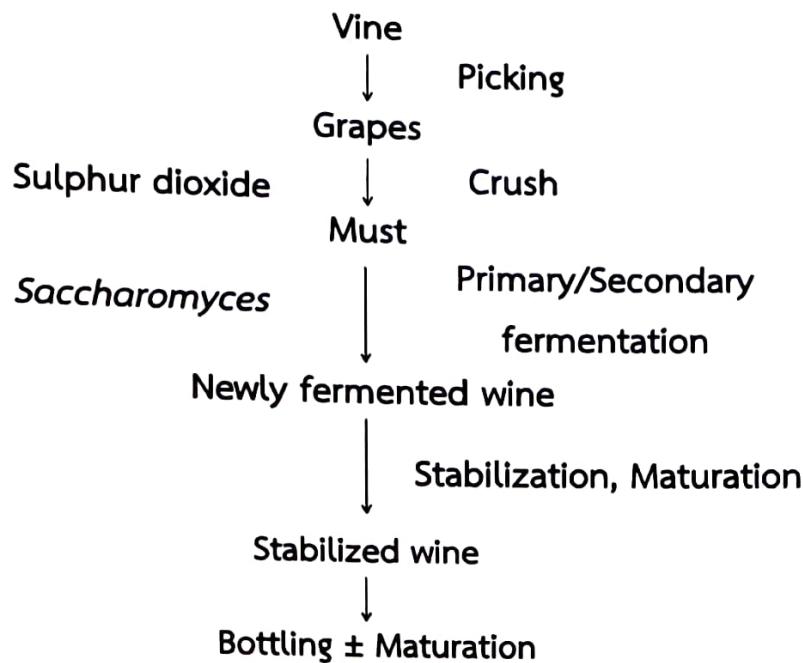
(Wine)

วันุช ภักดีเดชาเกียรติ'

ไวน์ (Wine) เป็นเครื่องดื่มที่ได้จากการหมักน้ำผลไม้ โดยการให้ความหมายของไวน์ (Wine) ใน Merriam-Webster's Dictionary ว่าไวน์เป็นน้ำคั้นของพืช (เช่นผลไม้) ได้เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเครื่องดื่มที่มีมานานกว่าพันปี ในยุคระหว่างประวัติศาสตร์ยุคการเกษตรและอารยธรรมตะวันตก (Western civilization) ในที่ใกล้กับตะวันออก พันธุ์อุ่นและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ถูกผลิตด้วยการหมักน้ำคั้นผลไม้ พบริทั้งในเมโสโปเตเมีย (Mesopotamia) อิสราเอล และอียิปต์ และมีความจำเป็นในอารยธรรมของ Phoenician กรีก และโรมัน พื้นที่ที่มีการผลิตไวน์มากอยู่ในยุโรปตะวันตก และเมดิเตอร์เรเนียนซึ่งมีการศึกษาพบในช่วงยุคประวัติศาสตร์ว่าเป็นพื้นที่ที่มีการเพาะปลูกขนาดใหญ่

เทคโนโลยีการผลิตไวน์ได้รับการพัฒนาในระหว่างเวลาของจักรวรดิโรมัน ทั้งความรู้ทางด้านสายพันธุ์อุ่นและเทคนิคการเพาะเลี้ยง ออกแบบวิธีการการคั้นน้ำที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาถังบรรจุสำหรับการเก็บ และการขนส่งไวน์ จนในยุคที่มีการผลิตและส่งออกไปยังประเทศใกล้เคียงได้ และการพัฒนาที่สามารถผลิตเก็บรักษา ความคงตัวของคุณภาพ จนในปัจจุบันสามารถผลิตในระดับอุตสาหกรรมได้

สำหรับการผลิตไวน์มีขั้นตอนหลักดังต่อไปนี้ คือ การคั้นน้ำ การเตรียมน้ำ อุ่น การหมัก (Primary fermentation และ Secondary fermentation) ความคงตัวของไวน์ การบรรจุ อุ่น การหมัก (Primary fermentation และ Secondary fermentation) ความคงตัวของไวน์ การบรรจุ กันท์ (รูปที่ 1.1) โดยวัตถุคิดในการหมักไวน์จะใช้ผลไม้ที่มีปริมาณน้ำตาล และกรดที่เหมาะสมให้กับตัวเริญได้ ปัจจุบันมีการใช้ผลไม้ชนิดอื่นตามท้องที่ อย่างไรก็ตามวัตถุคิดดังเดิมที่นิยมใช้สำหรับการผลิตไวน์คืออุ่น ซึ่งมีการปลูกในท้องถิ่นฟรั่งเศส ตั้งแต่สมัยที่โรมันมีการนำเข้ามาในพื้นที่ของฟรั่งเศส แล้วไวน์กลายเป็นเครื่องดื่มที่มีความนิยมมากขึ้น พันธุ์ดังเดิมที่มีการปลูกยังคงมีอยู่ รวมถึงสายพันธุ์ที่มีการพัฒนาใหม่มีคุณภาพทั้งการปลูกได้ในท้องที่ ปัจจุบันคุณภาพที่นำมาผลิตไวน์ในที่นี้จึงกล่าวถึงไวน์จากน้ำคั้นอุ่น

รูปที่ 1 ขั้นตอนการผลิตไวน์ (Bamforth, 2005)

สายพันธุ์องุ่น (Vine)

องุ่น (Grape) อยู่ในสกุล *Vitis* ที่นิยมปลูกในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็น *Vitis vinifera* คั่งเดิมเป็นองุ่นป่า มีถิ่นกำเนิดในเอเชีย ในเขตอาณาจักรอุ่น คาดว่ามีการนำเข้ามาปลูกในไทยช่วงรัชกาลที่ 5 ต่อมา มีการนำเข้ามาจากแคลิฟอร์เนียมาปลูกที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และกรมวิชาการเกษตร และมีการทดลองปลูกจนประสบความสำเร็จ และขยายความรู้ส่างเสริมให้เกษตรกรในภาคกลาง โครงการหลวงมีการส่งเสริมให้มีการปลูกในภาคเหนือ และจากสภาพอากาศที่ต่างกัน ภาคอื่น จึงทำให้ได้คุณภาพองุ่นที่ดีกว่า

ลักษณะทั่วไปขององุ่นเป็นไม้เลื้อยประเภทบีนตัน การปลูกจึงต้องมีค้างรองรับ เถาองุ่นมีลักษณะเป็นปล้อง บริเวณข้อจะมีใบ 1 ใบ เรียงสลับกันตามข้อ มีนิ่งจับเป็นช่อคอกบริเวณโคนก้านใบมีแขนงกิ่งเล็ก 1 กิ่ง และ 1 ตา เป็นดาวรุ่งประกอบด้วยตาเอก (Primary bud) 1 ตา อยู่ตรงกลาง และดาวรอง (Secondary bud) 2 ตา ผลองุ่นมีลักษณะเป็นพวง ผลมีหลายลักษณะ มีขนาดและสีต่างกัน โดยอาจมีเมล็ดหรือไม่มีขึ้นกับพันธุ์ ในฤดูหนาวองุ่นจะเกิดการพักตัว แล้วเมื่ออากาศอบอุ่น จะมีการแตกตัวและเกิดยอดใหม่ แล้วจะมีการออกดอกและติดผล บนยอดใหม่ แต่สำหรับในไทยอากาศไม่หนาวเย็น จึงไม่มีการพักตัว

องุ่นสามารถปลูกได้ในสภาพภูมิอากาศต่างๆ ห้องอุ่น และอากาศหนาว แต่ในพื้นที่สูงที่มีฝนตกมากเกิน และแสงแดดน้อยจะพบปัญหาทางโรคศัตรูพืช บางครั้งจึงควรปลูกในสภาพโรงเรือน องุ่นที่นิยมปลูกในไทยเพื่อรับประทานผลสด ได้แก่ Ruby seedless (สีแดง), Beauty perlette และ Loose perlette ซึ่งสองพันธุ์หลังมีสีเหลือง สำหรับสายพันธุ์ที่นิยมนำมาผลิตไวน์ เช่น Cabernet Sauvignon, Pinot Noir Syrah หรือ Shiraz และ Merlot เป็นต้น และจากที่กล่าวมาพันธุ์ที่เหมาะสมกับการทำไวน์คือ *Vitis Vinifera* ซึ่งองุ่นทำให้การหมักไวน์มีรสชาติ สี กลิ่น และความใส่ต่างกัน เช่น สำหรับทำไวน์แดงจะผลิตด้วยองุ่นแดง

• Cabernet Sauvignon (กาเบร์เนต์ โซเวนบอง) ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการเป็นองุ่นทำไวน์ เป็นองุ่นแดง เช่น พันธุ์เล็ก เปลือกหนา 釆เก็บเข้ม มีแทนนินสูง มีกลิ่นหลากหลาย เช่นแบล็คเคอเรนท์ แบล็คเบอร์รี่ สาระแห่ง มะกอกเขียว เมื่อบ่มในถังไม้อิ๊ค มีกลิ่นวนิลลา Sweetwood ในแบบตะวันออกของรัฐอิรักอน มีการปลูกสายพันธุ์นี้ประมาณ 10 เอเคอร์ในบริเวณที่มีการคลุกประทาน ซึ่งพื้นที่บริเวณนี้เป็น Sandy loess, rocky soil ช่วงวันข้าวในฤดูร้อน กลางวันร้อน และกลางคืนหนาวเย็นในช่วงปลายฤดูร้อน ต้นฤดูใบไม้ร่วง และฝนตกล้อย ความชื้นต่ำทำให้มีแมลงและโรคศัตรูน้อย คุณภาพขององุ่นจึงดีทั้งสี รส และกลิ่นหอมระเหย (Aroma volatiles) (Julian et. al., 2009)

• Syrah หรือ Shiraz องุ่นแดง คุณภาพสูงกำเนิดในตะวันออกกลาง ถูกนำเข้าทางตอนใต้ของฝรั่งเศส ไปเล็กกว่ากาเบร์เนต์ โซเวนบอง ได้ไวน์สีแดงเข้มปานกลาง และใส มีกลิ่นหอมหลากหลายของผลไม้แดง เช่นราสพ์เบอร์รี่ สตอร์เบอร์รี่ มะกอกเขียว กรีนที

• Merlot เป็นสายพันธุ์องุ่นที่มีความนิยมอีกชนิด เป็นประเภท Medium-full body fruity ประเภท Berry plum และ เคอร์เรนท์ มีปริมาณแทนนินปานกลาง เปลือกบาง และกรดน้อย มีความนิยมปลูกเป็นอันดับสองในฝรั่งเศส มีการเพาะปลูกเป็น 62 เปอร์เซ็นต์ จากพื้นที่ทั้งหมด

การคั้นน้ำองุ่น (Antimicrobial effect)

วิธีการคั้นน้ำองุ่นต้องคำนึงปัจจัยของการปลดปล่อยสารจากระดับองุ่น ซึ่งขึ้นอยู่กับพันธุ์องุ่น วิธีสำหรับการคั้นน้ำได้แก่ Stemming and crushing หรือ Crush and De-Stem และ Pressing (Bamforth, 2005; Comfort, 2008 และ Eisenman, 1999)

• Stemming and crushing โดยส่วนที่เป็นก้าน (Stem) ปกติไม่ให้เข้าอยู่ในการคั้นน้ำด้วย เพราะทำให้กลิ่น และรสเสียไป เช่น Pinot noir ในการหมักบางครั้งถ้ามีส่วนก้านด้วยจะทำให้กลิ่นพริกไทยหายไป วิธีการนี้ใช้เครื่องมือที่มีใบมีดแบบหมุน ที่มีระบบการกดที่แยกส่วนออกจากกัน แต่การใช้แรงกดที่มากเกินจะทำให้ผิวและเซลล์แตก แล้วปล่อยเอนไซม์ และสารที่ไม่ต้องการซึ่ง

อาจทำให้มีระดับพิโอเข็มที่สูงเกิน และจะเป็นปัญหาต่อการแยกให้ไส และบังนีปัญหาสำคัญอีกประการคือ ทำให้เมล็ดแตกซึ่งจะทำให้ปริมาณแทนนินมีปริมาณมากเกินไป เป้าหมายของวิธีการนี้ จึงเพื่อเอาส่วนก้านออกและเพื่อให้คุณสมบัติแปรร่วมประสิทธิภาพให้การปล่อยไห้สต์สามารถทำงานได้ ซึ่งจะได้ส่วนผสมระหว่างน้ำคั้น ผิว เมล็ด และเนื้อผลไม้ หรือเรียกว่ามัสท์ (Must) ซึ่งสำหรับการผลิตไวน์แดง การผสมกันในสารต่างๆ และเนื้อรุ่นใน Must จะช่วยให้เกิดการสกัดสารประกอบที่ให้สี ลักษณะ และความลึกซึ้งของรสชาติ และกลิ่นหอมระเหยในไวน์

• Drainers and presses วิธีกดทับ (Presses) มีกระบวนการหลาຍแบบที่นิยมใช้ เช่นการใช้ เสือหรือถุง (Bag presses) ซึ่งมีความนุ่มนวล และปลดปล่อยตะกอนเล็กน้อย ซึ่งตรงข้ามกับวิธีการใช้ใบมีดกดทับที่ทำให้มีตะกอนของแข็งมากกว่า

การเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันอาจเกิดขึ้นได้ กับสารตั้งต้นหลักอย่าง Caffeoyl tartaric acid, p-coumaroyl tartaric acid และ Feruloyl tartaric acid สารเหล่านี้เป็นตัวตั้งต้นในการเร่งปฏิกิริยาของ PPO-catalysed ที่ทำให้เกิดสีน้ำตาลในไวน์เมื่อมีผิวของผลไม้ ในการเร่งให้ผลิตภัณฑ์มีความใส เอ่อน ใช้มีเพคตินและมักกุกนำมาใช้ ด้วยการเติมในช่วงที่มีการคั้นน้ำ (Bamforth, 2005)

จุลินทรีย์ที่เกี่ยวข้องกับการหมักไวน์

การหมักไวน์ในอดีตตั้งแต่ยุคประวัติศาสตร์มีรูปแบบของการใช้หัวเชือดตั้งต้น การพัฒนาที่การหมักไวน์ เพื่อปรับปรุงคุณภาพ การเก็บรักษา จึงนำมาสู่การใช้เชื้อบริสุทธิ์ในการหมัก ซึ่งพบว่า ยีสต์เป็นตัวสำคัญในการหมักให้ไวน์ที่มีคุณภาพได้ คือ *Saccharomyces cerevisiae* และมีการใช้อย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมอาหารหลาຍชนิด เช่นขนมปังอบ (Bakery) และการผลิตເອການອດ

• ยีสต์ *S. cerevisiae* โดย *S. cerevisiae* จัดอยู่ในอาณาจักรฟังไจ ในกลุ่มของยีสต์ เป็นสิ่งมีชีวิตเซลล์เดียว มีรูปร่างแบบต่างๆ เช่นกลม สามเหลี่ยม และรี สีบันธุ์ตัวบีช วิธีการแตกหน่อ (Budding) และการสีบันธุ์แบบอาศัยเพศโดยผสมระหว่างสองเซลล์ ที่เป็น Haploid และมี Mating type ตรงกันข้าม ในปฏิกิริยาการหมักพื้นฐาน ถ้าใช้ยีสต์ 7 เบอร์เซ็นต์ ผสมกับสารละลายน้ำตาล กูลูโคส 1 เบอร์เซ็นต์ ในหลอดหมัก (Fermentation tubes) จะพบรูฟอง ที่เป็นก้าช ควรบอน ได้ออกไซด์ ที่ยีสต์เป็นตัวปลดปล่อยออกมา (Bonner, 2008) ในการหมักไวน์ที่ทำในเชิงพาณิชย์ มักใช้ยีสต์แห้งสำหรับทำไวน์ ซึ่งมีปัจจัยบางประการ เช่น ยาฆ่าแมลงขณะที่ใช้กับอุ่น ทำให้ขับยั้งการเจริญของยีสต์ได้ และยังมีชัลเฟอร์ได้ออกไซด์ที่ขับยั้งการหมักด้วย สำหรับปัจจัยสำคัญในการจำกัดการหมักไวน์คือใน โทรเจน ซึ่งเป็นปริมาณกรดอะมิโนในนัสท์ (Must) จึงมีการเติมใน โทรเจนที่สามารถดูดได้อย่างง่ายเข้าไป คือเอม โอมเนียมฟอสเฟต เป็นแหล่งใน โทรเจนให้ ยีสต์

- แบคทีเรียกรดแลคติก (Lactic acid bacteria) ซึ่งไวน์แดงโดยทั่วไปมีการหมักภายในตัว แบคทีเรีย Malolactic fermentation จากการหมักของแบคทีเรียกรดแลคติก เช่น *Pediococcus* ซึ่งเป็นการหมักแบบ Homofermentative *Leuconostoc* หมักแบบ Heterofermentative *Oenococcus* หมักแบบ Heterofermentative และ *Lactobacillus* มีการหมักทั้งสองรูปแบบ สำหรับการหมักกรรมมาโลแอลกอฮอลิกที่มีประสิทธิภาพ ไวน์ควรมีพีเอช 3.25-3.5 ผลรวมซัลเฟอร์ไดออกไซด์ต่ำกว่า 30 ppm (Bamforth, 2005 และ Hornsey, 2007)

การหมัก (Fermentation)

โดยทั่วไปน้ำองุ่นก่อนนำมาหมักควรมีน้ำตาลประมาณ $23^{\circ}\text{-}25^{\circ}\text{Brix}$ ก่อนการหมักน้ำคั้น ต้องคำนึงปัจจัยที่มีผลต่อการหยุดชะงักในระหว่างการหมัก (Stuck fermentation) ได้แก่ปริมาณน้ำตาล ความเป็นกรดที่พอเหมาะสม กรดที่มากเกินไปทำให้บั้นยักษ์การเจริญของยีสต์ได้ และเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเน่าเสียของน้ำคั้น รวมถึงปริมาณอากาศ สารเจือปนในน้ำคั้น อย่างเช่นสารกำจัดศัตรูพืช การหมักมีผลต่อคุณภาพทั้งสี กลิ่น และรสชาติของไวน์ การหมักไวน์อาจแบ่งได้เป็น 2 ระยะ คือ Primary fermentation และ Secondary fermentation

การหมักในช่วง Primary fermentation เป็นช่วงตั้งแต่เริ่มต้นการหมัก จนถ่ายเอาส่วนใสออก หรือแยกส่วนใสออกจากตะกอน เช่น ช่วงเริ่มการหมักน้ำคั้น กับยีสต์ ซึ่งมีปริมาณน้ำตาลอยู่มาก ยีสต์ทำหน้าที่เปลี่ยนน้ำตาลไปเป็นแอลกอฮอล์ โดยอาจเป็นระยะเวลา 2 – 3 สัปดาห์ ขึ้นกับสายพันธุ์ยีสต์และอุณหภูมิ ในระหว่างการหมักนี้สามารถใช้วิธีการให้อากาศได้ด้วย (Macro aeration) ซึ่งผู้ผลิตจะประมาณปริมาณออกซิเจนที่ต้องการในระหว่างการหมักไวน์ โดยวิธีการนี้ช่วยรักษาความมีชีวิตของยีสต์ และลดการผลิตของเสียอย่างซัลไฟด์ (Sulfide) และมีบทบาทในการเริ่มความคงตัวของสี ส่วนใหญ่เป็นพวกรการหมักที่ได้สีแดง จะคิดว่าการมีออกซิเจนน้อย และนอกจจากออกซิเจนจะลดปัญหาการเกิดซัลไฟด์ได้ ยังช่วยลดปัญหาของเมอร์แคปแทน (Mercaptan) ในช่วงหลังของการเก็บรักษาอยู่ไวน์ด้วย

การหมักไวน์ขาวที่ 10-15 องศาเซลเซียส ส่วนไวน์แดงหมักที่ 20-30 องศาเซลเซียส ทั้งนี้ การหมักจะเร่งให้เร็วขึ้นเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ซึ่งการหมักควรสมบูรณ์ใน 20-30 วัน ซึ่งทำได้ด้วยการติดตามการลดลงของน้ำตาล จากการวัดค่าองศาบริกซ์ ($^{\circ}\text{Brix}$)

ส่วน Secondary fermentation เป็นช่วงที่ต่อมาจาก Primary fermentation เมื่อส่วนใสถูกแยกออกจากผลไม้ และตะกอนถ่ายเข้าไปในภาชนะอื่น ซึ่งบางครั้งเรียกภาชนะนี้ว่า Carboy ใช้เวลาประมาณ 1-2 สัปดาห์

เอกสารอ้างอิง

Bamforth C.W. Food, *Fermentation and Micro-organisms*. 2005. Blackwell Science Publishing. United State of America.

Bonner M.J. A study of fermentation by *Saccharomyces cerevisiae*.

Association for biology laboratory education. 2008; 30: 25-40.

Chira K., Loorain B., Ky I., and Teissedre L.P. Tannin composition of Cabernetsuvignon and Merlot grapes from the Bordeaux area for different vintages (2006 to 2009) and comparison to tannin profie of five 2009 vintage Mediterranean grapes varieties. *Molecules*. 2011; 16: 1519-1532.

Comfort A.S. *Guide to red wine making*. 2008. More flavor, Inc. Concord. United State of America.

Curry J. *Yeast and fermentation*. 2009. Dukes of Ale BJCP preparation course. Eisenman L. The home wine makers manual. 1999. Available online on <http://www.winebook.webs.com>. Cited on: 8 December 2013.

Hornsey I. *The chemistry and biology of wine making*. 2007. The royal society of chemistry. Cambridge. United Kingdom.

Julian W.J., Seavert F.C., Kaiser C., and Skinkis A.P. Establishing and producing Cabernet sauvignon wine grapes in eastern Oregon. *Vineyard economics*. 2009. Oregon State University.

Mills A.D., Phister T., Neeley E., and Johannsen E. *Wine fermentation. Molecular Techniques in the Microbial Ecology of Fermented Foods*. 2008. Springer.